

ஸ்ரீ ஹரி:

பூஜ்யஸ்ரீ முரளிதர ஸ்வாமிகளின்

மதுரமுரளி

தெய்வீக மாதப் பத்திரிகை

வேணு : 2

ஏப்ரல் 1997

காணம் : 9

பூர் ஹரி:

பூஜ்யபூர் முரளிதர ஸ்வாமிகளின்

மதுரமுரளி

(தெய்வீக மாதப் பத்திரிகை)

வேணு : 2

ஏப்ரல் 1997

காணம் : 9

விஷய ஸூசிகை

	பக்கம்
1. பூர் குருஜியைப் புற்றிய கீர்த்தனம்	3
2. மதுரமான மஹனீயர் - 17	5
3. பூர் காயத்ரீ ராமாயணம்	7
4. திருமழிசைப்பிரான் வைபவம்	12
5. நமது சிந்தனைக்கு	18
6. பூர் பகவந்நாமாம்ருத ரஸோதயம்	20
7. பூர் குருஜியிடம், பக்தர்கள் அவ்வப்பொழுது கேட்ட கேள்விகளும், அதற்கு பூர் குருஜி அளித்த பதில்களும் - தொடர்ச்சி	22
8. பூர்மத் பாகவத மஹாத்மியம் - தொடர்ச்சி	25
9. பூர் குருஜியின் சம்பாஷணைகளிலிருந்து - 20	29
10. செய்திகள்	32
11. நடக்க இருக்கும் நிகழ்ச்சிகள்	32

ப்ரேமிக பவனத்தில், தனுர் மாதத்தை ஒட்டி நடந்த நாலாயிர திவ்ய ப்ரபந்த
அத்யயன உத்ஸவத்தின் பூர்த்தி நாள் வைபவம்.

ஸ்ரீ குருஜியைப் பற்றிய கீர்த்தனம்

புனிதத்தின் பிறப்பிடமாம் கங்கை மாதா
 புண்ணியத்தின் உறைவிடமாம் கங்கை மாதா
 சலனமற்று ஓடுகின்ற கங்கை மாதா
 சஞ்சலங்கள் நீக்குகின்ற அன்பு மாதா

கருணையினால் கறை நீக்கும் பண்பின் தாயாம்
 காலத்தால் உயர்ந்து ஓடும் கங்கை மாதா
 மாசுள்ள மாந்தர்தம் மாசு நீக்கி
 மாணிக்க ஒளி வீசும் கங்கை மாதா

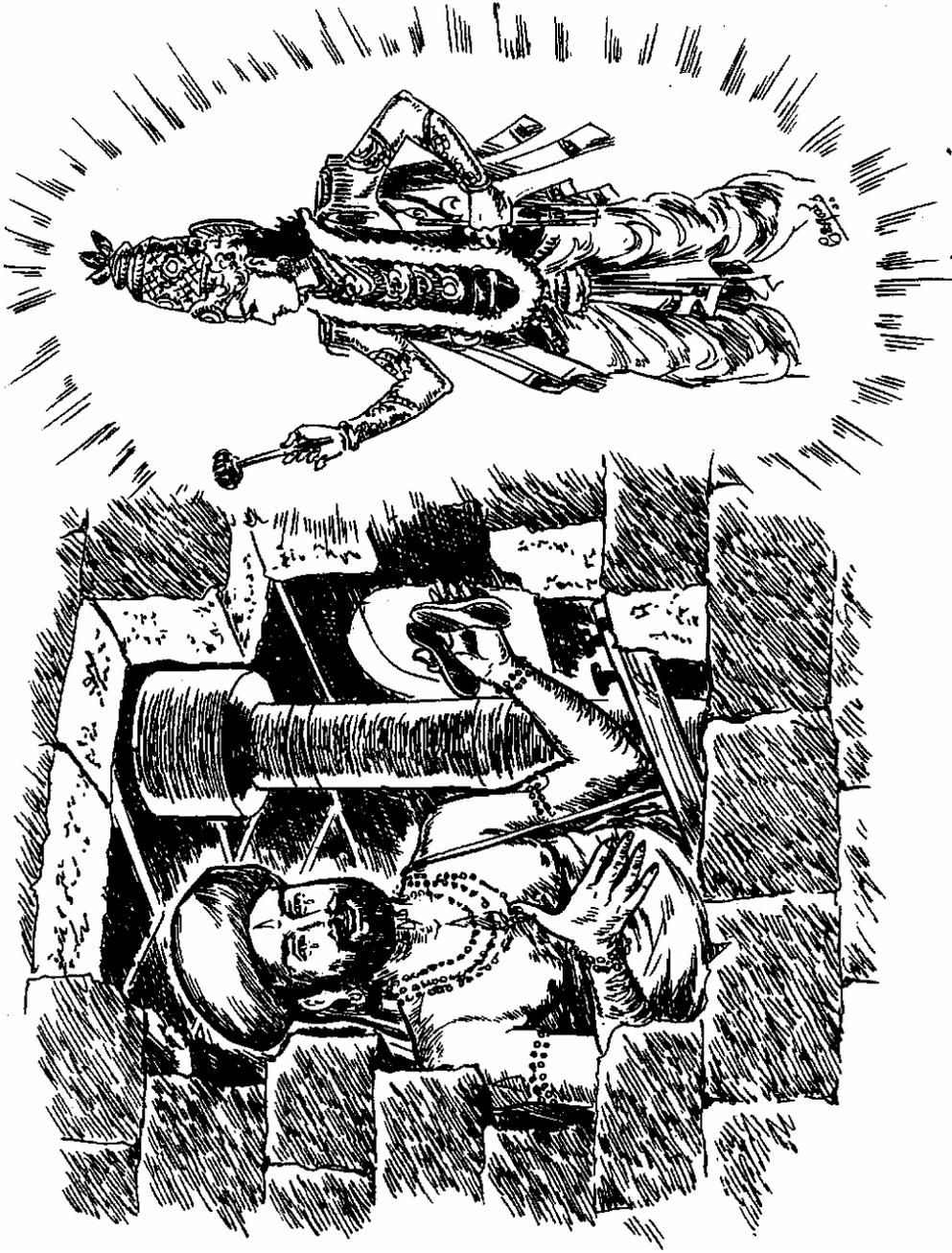
மாற்றங்கள் பல கோடி வந்த போதும்
 சீற்றத்தால் மனம் சிறிதும் மாறாது
 மாசுக்களை மாண்பினால் புனிதமாக்கி
 மகிழ்கின்ற மாட்சிமை தான் கங்கை மாதா

கங்கை மாதா உருவமாக உன்னைக் கண்டேன்
 கருணையின் வடிவமாக உன்னைக் கண்டேன்
 மாசு நீக்கும் மருந்தாக உன்னைக் கண்டேன்
 மாணிக்க ஒளியாக உன்னைக் கண்டேன்

காரிருளில் கனலாக உன்னைக் கண்டேன்
 கண்ணனவன் வடிவமாக உன்னைக் கண்டேன்
 மாயையிலே கட்டுண்ட மாந்தர் எம்மை
 மறுமையிலும் மேன்மையுறும் மருந்தாக

அவதரித்த சற்குருவே சரணம் ஐயா
 இனும் ஓர் பிறவீ நான் எடுக்க நேரில்
 ஏற்றிடுவாய் உனது அடியில் என் குருவே.

- P. ஆதிமூர்த்தி

பல வருஷங்களுக்கு முன்பு நடந்த ஒரு ஸம்பவம்.

ஒரு ஸமயம், ஸ்ரீ குருஜிக்கு உடுப்பி கேஷத்ரம் சென்று, கையில் மத்து வைத்துக் கொண்டிருக்கும் குழந்தை க்ருஷ்ணனை ஸேவிக்க வேண்டும் என்று ஆசை வந்தது. தனியாக, இரவு பேருந்தில் கிளம்பி உடுப்பி சென்றடைந்தார். உடுப்பியில், ஒரு ஜாகையில் தங்கி, ஸ்நானங்கள் எல்லாம் முடித்துவிட்டு, ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனுக்கு நேர் எதிரில் உள்ள மேடையில் அமர்ந்து, பல மணி நேரங்கள், ஸ்தோத்திரம் சொல்லுவதிலும், ஜபம் செய்வதிலும் நேரம் செலுத்துவார். அது போல, மாலையிலும் பல மணி நேரங்கள் ஜப தியானங்களில் ஈடுபட்டு வருவார்.

உடுப்பியில், மத்வ மடத்தைச் சேர்ந்த ஸ்வாமிகள் பூஜை செய்வதும், மாலை வேளைகளில் கண்ணனைத் தொட்டிலில் இட்டு கீர்த்தனம் செய்வதும் மிகவும் ஆனந்தமாக இருக்கும். சில ஸமயங்களில், சிலர் ப்ரார்த்தனை செய்து கொண்டதின் பேரில் தங்க ரதோத்ஸவமும் நடைபெறும். வரும் பக்தர்களுக்கெல்லாம் - இன்றைக்கும் இந்த கேஷத்ரத்தில் அன்னதானம் நடைபெற்று வருகிறது. ஸ்வாமி, அன்ன ப்ரம்மமாகவே உள்ளான்.

இந்த கேஷத்ரத்தில், கனகதாஸர் என்ற மஹாத்மா வாழ்ந்திருந்தார். அவர் ஒரு சமயம், அதிகாலையில், கோவிலின் நேர் வாசலில் நின்று கையில் தம்புராவுடன் ஆனந்தமாக நாம ஸங்கீர்த்தனம் செய்து கொண்டிருந்தார். அக்காலத்தில் இருந்து வந்த ஸம்ப்ரதாயத்தை அனுஷ்டித்து, அவர் கோவிலின் உள்ளே செல்லவில்லை. நேரம் ஆக ஆக பாவம் மேலிட்டு லோகத்தையே மறந்து நாம கீர்த்தனம் செய்து கொண்டிருந்தார். ப்ராஹ்மணர்கள், காலையில் ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனுக்கு ப்ரபோதனம் செய்ய வேண்டி வந்தார்கள். கனகதாஸரோ, கோவிலின் நுழைவாயிலில் தன்னை மறந்து, ஆடிப்பாடிக் கொண்டிருந்தார். அதனால், ப்ராஹ்மணர்கள் அவரைத் தாண்டிச் செல்ல முடியவில்லை. எத்தனை அழைத்தும் அவர் காதில் விழவில்லை. பிறகு, எப்படியோ சிரமப்பட்டு அவரை சுயநினைவுக்கு கொண்டு வந்து, ப்ராஹ்மணர்கள் பூஜைக்கு உள்ளே சென்றனர்.

சிரமப்பட்டு அவரை சுயநினைவுக்கு கொண்டு வந்து, ப்ராஹ்மணர்கள் பூஜைக்கு உள்ளே சென்றனர்.

சுய நினைவு வந்த கனகதாஸர், காலையில் ஸ்வாமிக்கு பூஜை செய்ய வந்தவர்களுக்கு தாம் இடையூறாகி விட்டோமே என்று மிகவும் வருந்தி, கவலையுடன் கோவிலின் மாட வீதியை வலம் வர ஆரம்பித்தார். கனகதாஸர் எந்தப் பக்கமாக வலம் வருகின்றாரோ, அந்தப் பக்கமாகவே, ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனும் திரும்ப ஆரம்பித்து பிறகு தன் கையில் உள்ள மத்தினால் சுவற்றை தட்டி துவாரம் செய்து, "கனகா" என்று அழைத்து அவருக்கு தரிசனம் தந்தான். இன்றும், நாம் அந்த துவாரத்தின் வழியாகவே தான் ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனை ஸேவிக்கின்றோம். பூலோக வைகுண்டம் என்று எப்படி ஸ்ரீரங்கத்திற்கு பெயருண்டோ, அதுபோல உடுப்பி கேஷத்ரம் பூலோக கோலோகமாகும்.

ஸ்ரீ குருஜி, உடுப்பியில் இருந்த போது, ஸ்ரீ க்ருஷ்ணரை பக்கத்தில் சென்று நன்றாக ஸேவிக்க முடியவில்லையே என்று வருத்தப்பட்டார். அவருக்கு, சிறிய கூட்டத்தின் நடுவில் கூட செல்லமுடியாது. திடும் என்று மயக்கம் வந்து விடும். அவ்வாறு வருத்தப்படும் பொழுது, திடும் என்று ஒரு சிறிய பையன், ஸ்ரீ குருஜியிடம் வந்து பேச்சு கொடுத்தான். "தாங்கள் எங்கிருந்து வருகிறீர்கள்" என்று சிரிக்க சிரிக்கப் பேசி, ஸ்ரீ குருஜியை அழைத்துச் சென்று, ஸ்ரீ க்ருஷ்ணரைப் பக்கத்தில் இருந்து ஸேவிக்கச் செய்தான். ஸ்ரீ குருஜி தங்கியிருந்த இரண்டு மூன்று நாட்களும் அவருடன் கூடவே இருந்தான். மத்வ பீடாதிபதிகளான ஸ்வாமிகள் எங்கு சாப்பிடு கிறார்களோ அங்கு அழைத்துச் சென்று அவர்களுடனே உணவு அருந்தவும் ஏற்பாடு செய்தான். கடைசி நாள், ஸ்ரீ குருஜி கிளம்புகையில், அவரைப் பிரிய மனமில்லாமல் மிகவும் தவித்தான். ஸ்ரீ குருஜி, அவனுக்கு கைச்செலவுக்கு ஏதாவது கொடுப்போம் என்று தன் கையில் இருந்த சிறிய தொகையைப் பிரியப்பட்டு கொடுத்தும் வாங்க மறுத்து விட்டான்.

ஸ்ரீ குருஜி, உடுப்பி கேஷத்ரத்தில், தான் தங்கியிருந்த ஜாகையில் வந்து வெகு நேரம் தியானத்தில் இருப்பார். அப்பொழுது, ஸ்ரீ க்ருஷ்ண னுடைய சரணங்கள் இரண்டும் அவர் சிரசில் ஆடுவதான அனுபவம் ஏற்படும். ஆகவே, ஸ்ரீ குருஜி மிகவும் ரயிக்கும் ஸ்ரீ க்ருஷ்ண தலங்களுள் உடுப்பியும் ஒன்றாகும்.

(தொடரும்)

- ஜயந்தி ஜானகிராமன்.

ஸ்ரீ காயத்ரீ ராமாயணம்

தபஸ்ஸ்வாத்யாயநிரதம் தபஸ்வீ வாக்விதாம் வரம் ।
நாரதம் பரிபப்ரச்ச வால்மீகிர்முனிபுங்கவம் ॥

தபஸ்வியான ஸ்ரீ வால்மீகி மஹரிஷி, வேதம் வேதார்த்த ப்ரசாரம் இவைகளைச் செய்கின்றவரும், நன்கு உபதேசிக்கும் சக்தி உள்ளவரும், மஹரிஷி ஸ்ரேஷ்டருமான நாரதரை விநயத்துடன் கேட்டார்.

ஸ ஹத்வா ராக்ஷஸான் ஸர்வான் யக்ஞக்நான் ரகுநந்தன: ।
ரிஷிபி: பூஜித: ஸம்யக் யதேந்த்ரோ விஜயீபுரா ॥

ஸ்ரீ ராமன், விஸ்வாமித்ரரின் யாகத்திற்கு இடையூறு செய்யும் எல்லா ராக்ஷஸர்களையும் வதம் செய்தார். மஹரிஷிகள் ஜயத்தை அடைந்த தேவேந்திரனைப் போல் ராமனை நன்கு பூஜித்தனர்.

விஸ்வாமித்ரஸ்து தர்மாத்மா ஸ்ருத்வா ஜனகபாஷிதம் ।
வத்ஸராம தனு: பஸ்ய இதி ராகவமப்ரலீத் ॥

தர்மாத்மாவான விஸ்வாமித்ரர், ஜனகருடைய வார்த்தையைக் கேட்டு, 'ஹே குழந்தாய் ராம! வில்லைப் பார்' என்று ஸ்ரீ ராகவனைச் சொன்னார்.

துஷ்பாவாஸ்ய ததா வம்ஸாம் ப்ரவிஸ்யஸ விஸாம்பதே: ।
ஸயனீயம் நரேந்த்ரஸ்ய ததாஸாத்ய வ்யதிஷ்டத ॥

ஸுமந்திரர் தசரதனுடைய அந்தப்புரம் சென்று அவருடைய வம்சத்தை ஸ்தோத்திரம் செய்து கொண்டிருந்தார்.

வனவாஸம் ஹி ஸங்க்யாய வாஸாம்ஸ்யாபரணானி ச ।
பர்தாரமனுசக்சந்த்யை ஸீதாயை ஸ்வஸூரோ ததௌ ॥

மாமனாரான தசரதர், பதியை அனுஸரித்து காடு செல்லும் ஸ்ரீ ஸீதைக்கு, காட்டில் வஸிக்கும் ஸமயத்தில் உபயோகப்படுத்திக் கொள்வதற்காக வஸ்த்ரங்களையும் ஆபரணங்களையும் கொடுத்தார்.

ராஜா ஸத்யம் ச தர்மஸ்ச ராஜா குலவதாம் குலம் ।
ராஜா மாதா பிதா சைவ ராஜா ஹிதகரோ ந்ருணாம் ॥

ராஜாவே ஸத்யத்தின் உருவம். அரசனே தர்மத்தின் ஸ்வரூபம், ஸத்குலத்தை அடைந்தவர்களுக்கு அரசனே நல்ல குலம், அரசனே மாதா,

அரசனே பிதா; மனுஷ்யர்களுக்கு நன்மையைச் செய்கின்றவனும் அரசனே ஆவான்.

நிரீக்ஷ்ய ஸ முஹூர்த்தம் து ததர்ஸ பரதோ குரும் ।
உடஜே ராமமான்ஸீனம் ஜடா மண்டலதாரிணம் ॥

7

ஒரு முஹூர்த்தம் நன்கு பார்த்து பரதன், பர்ணசாலையில் உட்கார்ந்திருப்பவரும், ஜடையை தரித்தவரும், குருவுமான ஸ்ரீ ராமனைப் பார்த்தான்.

யதி புத்தி: க்ருதா த்ரஷ்டும் அகஸ்த்யம் தம் மஹாமுனிம் ।
அத்யைவ கமனே புத்திம் ரோசயஸ்வ மஹாயஸ: ॥

8

ஸுதீக்ஷண மஹரிஷி, ஸ்ரீ ராமனிடம் அந்த மஹாமுனியான அகஸ்த்யரை தரிசிக்க ஆவலிருந்ததால், "கீர்த்திமானான ஹே ராம, இப்பொழுதே புறப்படு" என்று சொன்னார்.

பரதஸ்யார்ய புத்ரஸ்ய ஸ்வஸ்ச்ருணாம் மம ச ப்ரபோ ।
ம்ருகஸூப மிதம் வ்யக்தம் விஸ்மயம் ஜனயிஷ்யதி ॥

9

ஸ்ரீ ராமனிடம், ஸ்ரீ ஸீதாதேவி மாயாம்ருகத்தைப் பார்த்து, "இந்த மானின் ரூபமானது தங்களுக்கும், பரதனுக்கும், கௌஸல்யை முதலிய மாமியார்களுக்கும், எனக்கும் நிச்சயம் ஆச்சர்யத்தை உண்டு பண்ணும்" என்று சொன்னாள்.

கச்ச ஸீக்ரமிதோ ராம ஸுகீர்வந்தம் மஹாபலம் ।
வயஸ்யந்தம் குரு க்ஷிப்ரம் இதோ கத்வாத்ய ராகவ ॥

10

கபந்தன் சாப விமோசனத்தை அடைந்து, விமானத்தில் உட்கார்ந்து கொண்டு, ஸ்ரீ ராமனை, "ஹே ராமா, இங்கிருந்து மஹா பலிஷ்டனான ஸுகீர்வனிடம் போய் அவனை சீக்கிரமாக நண்பனாகச் செய்து கொள்," என்று சொன்னாள்.

தேஸ காஸௌ ப்ரதீக்ஷஸ்வ க்ஷமமாண: ப்ரியாப்ரியே ।
ஸுக து:க்க ஸஹ: காலே ஸுகீர்வஸ கோ பவ ॥

11

வாலி, அங்கதனுக்கு உபதேசிக்கும் ஸமயத்தில், 'தேச காலத்தை எதிர்பார்த்து ப்ரியம், அப்ரியம் இவைகளைப் பொறுத்துக் கொண்டும், ஸுக, துக்கங்களை ஸஹித்துக் கொண்டும், இந்த ஸமயத்தில் ஸுகீர்வனுக்கு உட்பட்டவனாய் இருந்து வா' என்றான்.

வந்த்யாஸ்தே து தபஸ்ஸித்தா ஸ்தாபஸா வீதகல்மஷா: ।
 ப்ரஷ்டவ்யா சாபீ ஸீதாயா: ப்ரவ்ருத்திர் வீனாயான் வீதை: ॥ 12

வடக்கு திக்குக்குச் செல்லும் ஸேனாதிபதியான சதபலியை, ஸுகீர்வன், "மைனாக பர்வதத்தில் வைகாநஸாள், வால்கில்யாள் என்ற தபஸ்விகள், தபஸ்ஸின் ஸித்தியைப் பெற்றவர்கள். பாபத்தை நீக்கிக் கொண்டவர்கள் இருக்கின்றனர். அவர்களை நமஸ்கரித்து, வினயத்துடன் ஸீதை இருக்கும் இடத்தைப் பற்றிக் கேள்" என்று சொன்னான்.

ஸ நிர்ஜித்ய புரீம் ஸ்ரேஷ்டாம் லங்காம் தாம் காமரூபிணீம் ।
 வீக்ரமேண மஹாதேஜா: ஹனுமான் மாருதாத்மஜ: ॥ 13

மஹாதேஜஸ்வியும், வாயு புத்ரனுமான ஹனுமான், காமரூபிணி யான லங்கினியை பராக்ரமத்தினால் ஜயித்தார்.

தன்யா தேவா: ஸுகந்தர்வா: ஸித்தாஸ்ச பரமர்ஷய: ।
 மம ப்ரயந்தி யே நாதம் ராமம் ராஜீவலோசனம் ॥ 14

ஸ்ரீ ஸீதாதேவி, செந்தாமரைக் கண்ணான தனது பர்த்தாவை தர்சனம் செய்யும் தேவர்கள், கந்தர்வர்கள், ஸித்தர்கள், மஹரிஷிகள் மஹா புண்யசாலிகள் என்று சொன்னாள்.

மங்களாபிமுகீ தஸ்ய ஸா ததாஸீன் மஹாகபே: ।
 உபதஸ்தே விஸராலாக்ஷி ப்ரயதா ஹவ்யவாஹனம் ॥ 15

ஹனுமாருடைய வாலில், ராவணன் தீ வைத்தபொழுது, விசாலமான கண்களை உடைய ஸ்ரீ ஸீதாதேவி, மஹாபலிஷ்டனான ஹனுமாருக்கு மங்களமுண்டாக வேண்டி பரிசுத்தையாக இருந்து கொண்டு அக்னியை ஸ்தோத்திரம் செய்தாள்.

ஹிதம் மஹார்த்தம் ம்ருதுவேறுதுஸம்ஹிதம்
 வ்யதீத காலாயதி ஸம்ப்ரதிக்ஷமம் ।
 நிஸம்ய தத்வாக்ய முபஸ்திதஜ்வர:
 ப்ரஸங்கலானுத்தரமேதத் ப்ரவீத் ॥ 16

விபீஷணன், மந்திரிகளுடைய மத்தியில் தன் அண்ணனைப் பார்த்து, ஹிதமானதும், மஹத்தான அர்த்தமுள்ளதும், யுக்தியுடன் கூடியதும், முக்காலத்திலும் க்ஷேமத்தைக் கொடுக்கக் கூடியதுமான வார்த்தையைக் கடுமையில்லாமல் சொன்னான். அதைக்கேட்ட ராவணன் கவலையடைந்து பதில் சொன்னான்.

தர்மாத்மா ரக்ஷஸாம் ஸ்ரேஷ்ட:
 ஸம்ப்ராப்தோடயம் விபீஷண: ।
 லங்கை ஸ்வர்யம் த்ருவம் ஸ்ரீமானயம்
 ப்ராப்நோத்யகண்டகம் ॥

17

ஸ்ரீ ராமன், யுத்தத்தில் அங்கதனை ராவணனுக்கு தூது அனுப்பும் பொழுது சொல்லி அனுப்புகிறார். “தர்மாத்மாவும் ராக்ஷஸ ச்ரேஷ்டனும், ஸ்ரீமானுமான விபீஷணன், என்னிடம் வந்திருக்கிறான். ஒருவிதத் தடங்கலுமில்லாத லங்கா ராஜ்யத்தை விபீஷணன் அடையப் போகிறான்.” என்றார்.

யேர் வஜ்ரபாதா ஸனிஸன்னிபாதாத்
 ந சக்ஷுபே நாஸி சகால ராஜா ।
 ஸ ராமபாணாஸிஹதோ ப்ருபாநர்த்த:
 சகால சாபம் ச முமோச வீர: ॥

18

முதல் யுத்தத்தில், ஸ்ரீ ராமன் ராவணனை அடித்த பொழுது, எந்த ராவணன் தேவேந்திரனுடன் யுத்தம் செய்யும்பொழுது தன் பேரில் விழுந்த வஜ்ராயுதத்தினால் கலங்காமலும் அசையாமலும் இருந்தானோ, அதே ராவணன், ராம பாணத்தினால் அடிபட்டு பீடையை அடைந்து அசைந்தான். கையிலிருந்த வில்லையும் விட்டுவிட்டான்.

யஸ்ய விக்ரமமாஸாத்ய ராக்ஷஸா நிதனம் கதா: ।
 தம்மன்யே ராகவம் வீரம் நாராயணமனாமயம் ॥

19

ராவணன், யுத்த களத்தில் தனது ஸைன்யம் அழிந்து போனதை நினைத்து “எவனுடைய பராக்ரமத்தினால் ராக்ஷஸர்கள் அழிந்தார்களோ அவன் மனுஷ்யனல்ல. அவன் அழிவற்ற ஸ்ரீமந் நாராயணனே ஆவான்” என்று சொன்னான்.

நதே தத்ரு ஸிரே ராமம் தவறந்தமரிவாஹினீம் ।
 மோஹிதா: பரமஸ்த்ரேண காந்தர்வேண மஹாத்மனா ॥

20

ஸ்ரீ ராமன், மூல பலத்தை அழிப்பதற்காக ஸம்மோஹன அஸ்திரத்தை ப்ரயோகம் செய்தபொழுது காந்தர்வாஸ்திரத்தினால் மோஹத்தை அடைந்த ஸைன்யங்கள், சத்ரு ஸைன்யத்தை அழிக்கும் ஸ்ரீ ராமனைப் பார்க்கவில்லை.

ப்ரணம்ய தேவதாப்யஸ்ச ப்ராம்ஹணேப்யஸ்ச மைதிலீ ।
பத்தாஞ்ஜலிபுடா சேதமுவாசாக்நிஸமீபத: ॥

21

அக்னி ப்ரவேசம் செய்வதற்கு முன் ஸீதையானவள், ப்ராஹ்மணர் களையும் தேவதைகளையும் நமஸ்கரித்து, அஞ்சலி செய்து கொண்டு அக்நியின் ஸமீபத்தில் ப்ரார்த்தித்தாள்.

சலனாத் பர்வதேந்த்ரஸ்ய கணா தேவாஸ்ச கம்பிதா: ।
சசால பார்வதீ சாபி ததாஸ்லிஷ்டா மஹேஸ்வரம் ॥

22

உத்தர காண்டத்தில், ராவணன் கைலாஸ பர்வதத்தை அசைத்ததால் தேவர்களும், பூத கணங்களும் அசைக்கப்பட்டார்கள். பார்வதியும் அப்பொழுது அசைந்து பரமேஸ்வரனை ஆலிங்கனம் செய்து கொண்டாள்.

தாரா: புத்ரா: புரம் ராஷ்ட்ரம் போகாச்சாதனபாஜனம் ।
ஸர்வமேவாஸிபக்தம் நோ பவிஷ்யதி ஹரீஸ்வர ॥

23

வாலியினால் ஜயிக்கப்பட்ட ராவணன் வாலியிடத்தில் அக்நி ஸாக்ஷிகமாய் ஸ்நேகம் செய்து கொண்டு ஸ்த்ரீகள், புத்திரர்கள், பட்டணம், ராஜ்யம், போகம், வஸ்த்ரம், வஸ்துக்கள் எல்லாம் நமக்கு இது முதல் ஒன்றாகவே இருக்கட்டும் என்று சொன்னான்.

யாமேவ ராத்ரீம் சத்ருக்ன: ப்ரணஸரலாம் ஸமாவீஸத் ।
தாமேவ ராத்ரீம் ஸீதாபி ப்ரஸுதா தாரகத்வயம் ॥

24

வால்மீகியின் ஆச்ரமத்திற்கு சத்ருக்னன் போன அதே இரவில் ஸ்ரீ ஸீதா தேவியும் இரண்டு பிள்ளைகளைப் பெற்றாள்.

இதம் ராமாயணம் க்ருத்ஸ்னம் காயத்ரீ பீஜஸம்யுதம் ।
த்ரிஸந்த்யம் ய படேந்நித்யம் ஸர்வபாபை: ப்ரமுச்யதே ॥

25

இதில், ஸ்ரீ ராமாயணம் பூர்ணமாக அடங்கியிருக்கிறது. காயத்ரீயின் ஒவ்வொரு அக்ஷரங்களும் ஒவ்வொரு ஆயிரம் ஸ்லோகங்களுக்கும் ஆதியில் முறையே அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த காயத்ரீ ராமாயணத்தை மூன்று ஸந்தியிலும் யார் படிக்கிறார்களோ அவர்கள் ஸர்வ பாபங்களிலிருந்து விடுபட்டவர்களாகிறார்கள். ●

திருமழிசைப்பிரான் வைபவம்

முன்னொரு காலத்தில், அதரி, வஸிஷ்டர், ப்ருகு, பார்கவர், புலஸ்தியர், அங்கிரஸ் முதலிய ப்ரஹ்ம ரிஷிகள் எழுவரும் ஸத்ய லோகத்தை சார்ந்து, அங்கு தலைமை பூண்டு வீற்றிருக்கின்ற ப்ரஹ்ம தேவனை திருவடித்தொழுது, கூப்பிய கையராய், “தேவனே! பூலோகத்திலே சிலாக்கியமான சேஷத்ரம் இன்னது என்று தெரிந்து அங்கு சென்று பெருந்தவமியற்றக் கருதி இங்கு வந்திருக்கிறோம். அந்த சேஷத்திரத்தை காட்டியருளும்” என வேண்டினர். ப்ரஹ்ம தேவன், விஸ்வகர்மாவை அழைத்து, “துலாக்கோலில், ஒரு தட்டில் பூமியையும், மற்றொரு தட்டில் திருமழிசை சேஷத்ரம் மாத்திரத்தையும் வைத்து நிறுப்பாய்” என பணித்தார். அவ்வாறு விஸ்வகர்மா செய்தவுடன், பூமி இருந்த தட்டு இலேசாகி மேலே சென்றது. திருமழிசை இருந்த தட்டு கனத்து கீழே நின்றது. ப்ரஹ்மதேவன் சப்த ரிஷிகளுக்கு மஹீஸார சேஷத்ரமாகிய திருமழிசையின் பெருமையைக் காட்டி, அவர்களை, அங்குச் சென்று தவம் புரியச் சொன்னார். அவ்வாறே, ரிஷிகளும் திருமழிசைக்குச் சென்று தவமியற்றினர்.

அவர்களுள், பார்கவர் என்பவர், தீர்க்கஸத்ரம் எனும் வேள்வியை செய்து வாஸுதேவனை ஆராதித்து, மேலும் அவரைக் குறித்து தவமியற்றி வந்தார். இதைக் கண்டு பொறாமை கொண்ட தேவர்கள், அவர் தவம் கலைவதற்காக அப்சரஸ்களை அனுப்பினர். அவர்களுள் கனகாங்கி என்பவள், பார்கவ முனிவரின் தவத்தை கலைத்தாள். பார்கவருக்கும் கனகாங்கிக்கும் தை மாத மகா நகூத்திரத்தில் ஒரு குழந்தை ஸுதர்சன அம்சமுடன் பிறந்தது. பிறந்த குழந்தை, பிண்ட ரூபமாக இருந்தது. அதனால், கனகாங்கி அதை வெறுத்து ஒரு பிரப்பம் புதரில் எறிந்து விட்டு, தன்னுலகம் சென்றாள். பார்கவர், தம் தவம் கலைந்ததற்கு வருந்தி மீண்டும் தவமியற்ற சென்றார்.

அக்குழந்தையின் மூலம் உலகிற்கு நல்வழி காட்டியருள எண்ணிய அவ்வூரில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஜகன்னாத பெருமான், அப்பொழுது தாயாருடன் அங்கு தோன்றினார். பிண்ட ரூபமாக இருந்த சிசுவை ஆண் மகவாக மாற்றி அதன் பசி, தாகங்களை தவிர்த்தார். ஆராவமுதமான தனது திருமேனியையும் காட்டி பெருமான் மறைந்தார். அந்த பிரிவால் குழந்தை அழ ஆரம்பித்தது. அவ்வேளையில் அங்கு திருவாளன் எனும் பிரம்பறுப்பவன் வந்தான். அமுகரல் கேட்டு, குழந்தையைக் கண்டு,

தனது இல்லத்திற்கு எடுத்துச் சென்றான். அக்குழந்தையோ, ஸ்தன்ய பாணங்களில் விருப்பற்று, பசி, தாகம் தவிர்த்து வளர்ந்து வந்தது. சாதாரண சிசுக்களைப் போல் அல்லாது, இளஞாயிறு போல் விளங்கி வந்தது.

உண்ணுஞ்சோறு, பருகும் நீர், தின்னும் வெற்றிலையுமெல்லாங்கண்ணன் என்றபடி இக்குமாரர் எம்பெருமானை அனுபவித்தார். இந்த அதிசய பாலகளைப் பற்றி கேள்விப்பட்ட ஒரு வேளாளக்கிழவன், தம்பதியோடு வந்து ஸேவித்தான். தான் கொண்டு வந்திருந்த பசும் பாலைக் கொடுத்து அவரை அருந்துமாறு பிரார்த்தித்தான். பார்க்கவ குமாரரும் அதை அமுது செய்தார். தினம் இவ்வாறு நடந்து வந்தது. பிள்ளை இல்லாத அத்தம்பதிகளின் குறை தீர்க்கக் கருதி பார்க்கவ குமாரர், ஒரு நாள் தான் அருந்தி மீதமிருந்த பாலை 'நீங்கள் உண்ணுங்கள்' என்று கொடுத்தார். அதை அருந்திய உடன் அவர்கள் இளமைப்பருவம் அடைந்தனர். பின்னர், அவர்களுக்கு ஒரு ஆண் குழந்தை பிறந்தது. அதற்கு கணி கண்ணன் என்ற பெயரிட்டு வளர்த்தனர்.

பார்க்கவ குமாரர், எழுபிராயமளவில் அஷ்டாங்க யோகத்தால் முழு முதற்கடவுளை அறிய விரும்பினார். லோகாயதம், பௌத்தம், சமணம் முதலான பல மதம் கற்று, இறுதியாக சைவ சமயமே ஸ்தசமயம் என்று தீர்வாக அதிலேயே இருந்தார். சிவவாக்கியர் என்ற பெயர் பெற்று பல நூல்களை இயற்றி ஏகாந்தராய், ஓரிடத்தில் பரமசிவனை தியானித்து வந்தார். அப்பொழுது முதலாழ்வார்களில் ஒருவரான பேயாழ்வார் அங்கு வந்து அவரை தடுத்தாட்கொள்ள எண்ணம் கொண்டார். அவர் ஆஸ்ரமத்திற்கு அருகிலேயே தனக்கொரு ஆஸ்ரமம் அமைத்துக் கொண்டார். அதில் சில செடிகளை தலைகீழாக நட்டு, அவைக்கு ஓட்டைக் குடத்தினால் நீர் வார்க்கத் தொடங்கினார்.

இதைக் கண்ட சிவவாக்கியர், இகழ்ச்சி பெருநகை கொண்டு, 'நீர் பித்தரோ, பேயரோ!' என்று கேட்டார். 'நான் பித்தனில்லை; நீரே உன்மத்தர்' என்றார் பேயாழ்வார். 'வெகுகாலமாக அநேக மதங்களில் அலைந்தும் பரதத்வம் அறியாத உம்மை உன்மத்தர் என்பதில் தவறென்ன?' என்றார். அப்பொழுது இருவருக்கும் அதி பிரபலமாக சம்வாதம் நடந்தது. பேயாழ்வார் திருமாலின் கல்யாண குணங்களை எடுத்து விளக்க உண்மையை உணர்ந்து மனம் மாறிய சிவவாக்கியர் பேயாழ்வாரை தமது ஆசார்யனாக ஏற்றார். விஷ்ணுபக்தி மேற்கொண்ட அவர்,

“சாக்கியங் கற்றோம் சமண கற்றோம் சங்கரணா
ராக்கிய வாகம நூலாராய்ந்தோம் - பாக்கியத்தார்
செங்கட் கரியானைச் சேர்ந்தோம் யாம் தீ திலமே
எங்கட் கரிய தொன்றில்”

என்று எண்ணி, திருமழிசையில் யோக நிலையில் பெருமாளை தியானித்து வந்தார்.

அக்காலத்தில், ரிஷபத்தின் மீது ஏறி பார்வதி பரமேஸ்வரர் செல்லு கையில், பார்வதி இவரது தவ ஒழுக்கத்தை மெச்சி, 'இப்பெரியவனுக்கு ஏதேனும் வரமளித்துப் போவோம்' என்றாள். சிவபெருமானும், திருமழிசைப் பிரான் முன் தோன்றினார். அவர் சிவனை பாராது, ஒரு கந்தை துணியை தெய்த்துக் கொண்டிருந்தார். சிவபிரான் இவரது ஏகாந்த பக்தியை வியந்து 'பக்திஸாரர்' என்ற திருநாமம் இவருக்கு அளித்துச் சென்றார்.

பக்திஸாரர், யோகத்தில் ஆழ்ந்திருக்கையில், சுக்திஹாரன் எனும் சித்தன் புலியை அடக்கி வாகனமாக்கி ஆகாசத்தில் சென்று கொண்டிருந்தான். இவரிருக்குமிடம் வந்தவுடன் வாகனம் தடைப்பட்டது. அவன் வியந்து கீழிறங்கி வந்து, இவரை பலவாறாக சோதித்தான். முடிவில், சித்தர்களை எல்லாம் வென்ற என்னை வென்றதால் உம்மைப் போல் சித்தன் உலகில் இல்லை என்று போற்றிச் சென்றான்.

பின்பு, கொங்கணசித்தன் என்பவன், இவரிடம் இரும்பை பொன்னாக்கும் குளிகையைக் கொடுத்தான். இவர் அதனைப் பெற மறுத்து, தனது திருமேனியிலிருக்கும் புழுதி அனைத்தையும் திரட்டி ஒரு உருண்டையாக்கி அவனிடம் கொடுத்தார். 'இக்குளிகை பல கோடி கற்களை பொன்னாக்கவல்லது. இதை வைத்துப் பிழைத்துக்கொள்' என்று உரைத்தார். அவனும் பரிசோதித்து அவ்வாறே இருக்கக் கண்டு ஆழ்வாரை தண்டனிட்டு சென்றான்.

அப்பால், பக்திஸாரர் ஒரு குகையில் தியானம் செய்து வந்தார். தேச ஸஞ்சாரம் செய்து வந்த முதலாழ்வார்கள் மூவரும் அங்கு வந்தபோது இவருடைய திருமேனி ஒளியை குகையின் வெளியில் இருந்தபடியே கண்டனர். உள்ளே சென்று ஆழ்வாரை குசலம் விசாரித்தனர். பக்திஸாரரும் முதலாழ்வார்களுடன் பகவத் குணங்களையே கூறுதல், கேட்டல், சிந்தித்தல், அனுபவித்தல் முதலியன செய்து தவஞ்செய்து வந்தார்.

இப்படி சில காலம் கழிந்தபின் எல்லோரும் பேயாழ்வாரின் அவதார ஸ்தலமாகிய மயூரபூரிக்கு வந்து அங்கு சிலகாலம் பக்தி

செய்தனர். பின்னர் முதலாழ்வார்கள் மூவரும் புறப்பட்டு போயினர். பின்பு பக்திஸாரர், திருமழிசை வந்து, தான் திருமண் சாற்றிக் கொள்வதற்காக வழக்கமான இடத்தில் பூமியைத் தோண்டினார். அங்கு திருமண் இல்லாதது கண்டு மனம் கலங்கினார். அன்று இரவு திருவேங்கட முடையான் இவரது கனவில் ஸேவை சாதித்து, 'கச்சியை (காஞ்சிபுரம்) அடுத்துள்ள திருவெஃகாவில் பொற்றாமரைக் குளத்தில் திருமண் உள்ளது' என்றார். பக்திஸாரரும் கவலை ஒழிந்து பொய்கை ஆழ்வார் அவதாரம் செய்த பொற்றாமரைக் குளத்திற்கு சென்று, திருமண் கண்டு களித்து தரித்தார். பிறகு, ஸ்ரீ யதோக்தகாரியாக புஜங்க சயனப் பெருமானை ஸேவித்து பல காலம் வாழ்ந்தருளினார்.

அப்பொழுது, கணி கண்ணன் பக்திஸாரரை ஆச்சாரியாராகக் கொண்டு கைங்கர்யங்களைச் செய்து வந்தான். காஞ்சியை அரசாண்ட பல்லவராயன் என்னும் அரசன், தனக்கு இளமை திரும்புவதற்காக தன் மீது கவி பாட மறுத்ததால், கணி கண்ணனை நகரை விட்டு வெளியேற கட்டளையிட, கணி கண்ணனும் அவரைத் தொடர்ந்து ஆழ்வாரும் ஆழ்வாரைத் தொடர்ந்து பெருமாளும்கு நகரை விட்டுச் சென்றுவிட்டனர். நகரம் குன்யமானதைக் கண்ட அரசன், தன் தவறை உணர்ந்து பெருமானிடம் முறையிட, ஆழ்வார், கணி கண்ணன், பெருமாள் அனைவரும் ஊர் திரும்பினர்.

திருக்கச்சியிலிருந்து திருக்குடந்தை போகும் வழியில் பெரும்புலியூர் என்ற கிராமத்தில், ஒரு அந்தணர் வீட்டு வாசலில் ஆழ்வார் சிறிது நேரம் வீற்றிருந்ததால் அப்பொழுது வேதம் ஒதிக் கொண்டிருந்த அந்தணர்கள் பக்திஸாரரைப் பற்றி அறியாமல் ப்ராஹ்மணர் அல்லர் என்ற எண்ணத்தினால் வேத அத்யயனம் இவர் காதில் படலாகாது என்று தவிர்த்தனர். இக்குறிப்பை உணர்ந்த ஆழ்வார், அங்கிருந்து கிளம்பிச் சென்றார்.

அந்தணர்கள், வேத அத்யயனத்தை மேலும் தொடர முயலுகையில், விட்ட இடம் தெரியாமல் மயங்கி, தங்கள் தவறினை உணர்ந்து, பக்திஸாரரிடம் தண்டனிட, அவர் தன் கையிலிருந்த கறுப்பு நெற்களைக் கொண்டே, அவர்கள் விட்ட வாக்கியத்தின் அர்த்தத்தை உணர்த்தினார். (க்ருஷ்ணானாம் வீஹீனாம் நகநிர்பின்னம்)

அப்பொழுது, அவ்ஹூர் திருக்கோவிலில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற எம்பெருமான், பக்திஸாரர் எந்த முகமாக திரும்புகிறாரோ அந்த திசையிலேயே திரும்பினார். இதை அர்ச்சகர்முகேன அறிந்த ஊர் மக்கள் அனைவரும், அந்த ஊரில் யாகம் செய்து கொண்டிருக்கும் பெரும்புலியூர் அடிகளிடத்தில் சொல்ல, அவர் பக்திஸாரரை ஸேவித்து

யாகசாலைக்கு அழைத்துச் சென்று அவருக்கு அக்ர பூஜை செய்தார். இதனைக் கண்டு பொறாமை கொண்ட சில வேதியருக்கு பக்தர்களின் பெருமையை உணர்த்த வேண்டும் என்று தீக்ஷிதர் பக்திஸாரரிடம் வேண்டி, அங்ஙனமே பக்திஸாரரும் தன்னுள் இருக்கும் அந்தர்யாமியான பூர்வீந்த நாராயணனை தியானித்து,

“அக்கரங்கக் கரங்களென்று மாவதென்கொலோ,
இக்குறும்பை நீக்கியென்னை யீசனாக்க வல்லையேற்
சக்கரங்கொள்கையனே சடங்கர் வாயடங்கிட
உட்கிடந்த வண்ணமே புறம் பொசிந்துகாட்டிடே”

என்று விஞ்ஞாபிக்க, அங்கிருந்தவர்கள் அனைவரும் காணும்படி ஆழ்வாரின் திருமார்பில், திருமால் திருமகளுடன் ஸேவை சாதித்தார். அதைக்கண்டு அனைவரும், ஆழ்வாரின் பெருமையை உணர்ந்து அவரது திருவடிகளைப் பணிந்தனர். பிறகு, ஆழ்வார் திருக்குடந்தைக்குச் சென்று அங்கு சயந்த திருக்கோலம் எழுந்தருளியிருக்கின்ற ஆராவமுதனைத் திருவடித் தொழுது அப்பெருமானின் திருக்கோலத்தில் ஈடுபட்டு,

“நடந்த கால்கள் நொந்தவோ நடுங்க ஞாலமேனமாய்,
இடந்த மெய் குலுங்கவோ விலங்கு மால் வரைச்சுரம்
கடந்தகால் பறந்த காவிரிக்கரைக் குடந்தையுள்,
கிடந்தவாறெழுந்திருந்து பேச”

என்று விண்ணப்பஞ் செய்தார். அப்பிரானும், ஆழ்வாரிடம் கொண்ட, அளவு இல் பெருங்கருணையால் அர்ச்சாவதாரத்தின் வரம்பு கடந்து விபவாவதாரத்திற்போல அங்ஙனம் எழுந்திருந்து பேச முயன்றார். உடனே ஆழ்வார்

‘இந்த அத்யந்த ஸௌலப்பயத்திற்கு ஒரு தீங்கும் வராதிருக்க வேணும்’ என்று திருவுள்ளம் பற்றி “வாழிகேசனே” என்று மங்களா சாஸனம் செய்தார். பெருமானும் அப்பொழுதிருந்தபடியே உத்தாந சாயியாய் நிலைத்தருளினான். அந்த ஆராவமுதனுடைய திவ்யமங்களத் திருமேனியையே தியானஞ் செய்து கொண்டு, திருமழிசைப்பிரான் அத்திருப்பதியிலே அநேக காலம் யோகத்தில் எழுந்தருளினார்.

தான் பாடிய பாசுரங்கள் அனைத்தையும் காவிரியில் வெள்ளத்தில் விட, அவற்றுள் நான்முகன் திருவந்தாதி, திருச்சந்தவிருத்தம் என்கிற திவ்யப்ரபந்தங்கள் நீரோட்டத்திற்கு எதிராக வந்தடைந்ததால், அவ்விரு பாசுரங்கள் மூலமாக உலகத்தோர்க்கு உதவியருளி, யாவரையும் உய்வித்து, நாலாயிரத்து எழுநூறு வருஷ காலம் பூலோகத்தில் வாழ்ந்து அநந்தரம் திருக்குடந்தையிலே இருந்து திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளினார். ●

நமது சிந்தனைக்கு

- ஸ்ரீ குருஜி

உலகத்தில் உள்ள துக்கங்களையே அநேகமாக நான் நிறைய பேசுவது வழக்கம். எதற்காக இப்படி துக்கங்களையே அதிகமாக பேசுகிறேன் என்று உங்களுக்குத் தோன்றலாம். உலகத்தில் உள்ள துக்கங்களை அலசிப் பார்ப்பதால்தான் விவேகம் ஏற்படும். உலகத்தில் உள்ள சுகங்களையே சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தால், நமக்கு இந்த உலகத்தில் ஸாரம் இருப்பது போல் தோன்றும். உலக விஷயங்களில் மனது செல்லுமேயானால், ஒருக்காலும் அது இறைவனை நோக்கிச் செல்லாது. ஆகவே, இந்த உலகத்தில் கொஞ்சமும் ஸாரம் இல்லை என்று ஸதா சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தால்தான் நமக்கு பகவத் தியானத்தில் ஈடுபாடு வரும். ஆகவே தான், ஸாதனை செய்யும் காலங்களில், ஸாதகர்களுக்கு ஏற்படும் அத்தனை துன்பங்களும், துக்கங்களும், அவர்களுடைய சாதனைகளுக்கு உரம் போட்டாற் போல் ஆகிவிடுகின்றன.

துணியை நாம் துவைக்கும் பொழுது, அதை ஒங்கி, ஒங்கி அடிப்பது, அதில் உள்ள அழுக்குகளையெல்லாம் போக்குவதற்கு அன்றி துணிகளைக் கிழிப்பதற்கு அல்லவே. ஆகவே, நமக்கு எத்தனை துன்பங்கள் ஏற்பட்டாலும், அவற்றையெல்லாம் நம்முடைய லக்ஷியத் திற்கு ஸாதகமாக மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும். சென்னை, பம்பாய் போன்ற நகரங்களில் சாலைகளில் உள்ள போக்குவரத்து நெரிசல்களில், எல்லாவிதத்திலும் ஆரோக்யமாக உள்ள நம்மால் கூட, பஸ், ரயில்களில் பயணம் செய்வதும், சாலைகளில் நடந்து செல்வதும், மிகவும் சிரமமாக உள்ளன. இங்ஙனம் இருக்கையில், பார்வையிழந்த எத்தனையோ நபர்கள் தனியாகவோ அல்லது பலராக சேர்ந்தோ இந்த நகரங்களில் புழங்கி வருவது ஆச்சரியத்தையும், அதே சமயத்தில் அவர்களின் தன்னம்பிக்கையையும், முயற்சியையும் காட்டுகின்றது.

இதே போல், உடலில் ஊனம் உள்ள பல பேர்கள், அந்த உடல் ஊனத்தை பொருட்படுத்தாமல், உலகில் பல அரிய பெரிய ஸாதனை களை படைப்பதைப் பார்க்கிறோம். அதற்கெல்லாம் தன்னம்பிக்கையும் முயற்சியும் தான் அடிப்படை காரணங்களாக இருக்கின்றன.

எத்தனையோ பேர், அल्प சம்பளத்திற்காக பகலெல்லாம் ரோடு போட்டும், நிலங்களில் வேலை செய்தும், அதுமட்டுமில்லாமல்

தங்களுடைய வீட்டு வேலைகளையும் செய்து கொண்டு வாழ்ந்து வருகிறார்கள். இவர்களுக்கு எப்பொழுதும் வாழ்க்கையில் துன்பங்கள் தான். அதிலும், அவர்கள் சலிப்பதில்லை. சந்தோஷமாகவே வாழ்கிறார்கள். இப்படியெல்லாம் உலகத்தில் பலர் இருக்கும்பொழுது, நாம் வீண் பொழுது போக்குவது, மிகவும் பாவம். நாம் யாருக்கும் உபத்திரவம் செய்யாமல் இருப்பது மட்டும் போதாது. நம்மால் முடிந்த உதவியைச் செய்யாமல் இருப்பதும் துரோகமாகும்.

ஒவ்வொரு நாளும், நாம் ஆகாரத்தைப் புகிப்பதற்கு முன்பு, நாம் இன்று எத்தனை ஜபம் செய்தோம்? எவ்வளவு நேரம் தியானம் செய்தோம் என்று கேள்வி கேட்டுக் கொள்ள வேண்டும். நாம் வீண் பொழுது போக்கியும், தூக்கத்திலும், அரட்டையிலும் நேரத்தை செலவழித்திருப்போமானால் ஆகாரத்தை சாப்பிடவே நமக்கு கூசவேண்டும். அதிலும், முழுவதுமாக தங்களை இறை வாழ்க்கைக்கு சமர்ப்பித்தவர்கள் வீண் விஷயங்களில் தலையிடவே கூடாது.

எத்தனை தடைகள் வரினும் பொருட்படுத்தாமல், லக்ஷியத்தை அடைவதே கர்மயோகம். எதிர்ப்புகளை கண்டு பயப்படக்கூடாது. போராடும் குணம் வேண்டும். நம்பிக்கையை தளர விடக்கூடாது. எதிலும் கோழையாக இருக்கக்கூடாது. நாளை என்று தள்ளிப் போடுவதும் இருக்கக்கூடாது. எதை அடைய விரும்புகிறோமோ அதைப்பற்றியே சிந்திக்க வேண்டும். அதன் நினைவாகவே இருக்கவேண்டும். நாம் செய்யும் ஒவ்வொரு காரியமும் அந்த லக்ஷியத்தை நோக்கி அழைத்துச் செல்வதாயின் செய்யவேண்டும். லக்ஷியத்திலிருந்து உன்னை விலக்கி விடும் என்றால் அதைத் தவிர்க்க வேண்டும்.

ஒன்றை நாம் நிஜமாகவே அடைய வேண்டும் என்று ஆசைப்படுவோமானால், நிச்சயமாக அதை அடைந்தே தீருவோம். அப்படி அடையவில்லை என்றால், நாம் ஆசைப்பட்டோமே அந்த ஆசையே பொய்யாகும். முயற்சியும் தன்னம்பிக்கையும் இருந்தால் போதுமா? குருவருளோ இறையருளோ வேண்டாமா? என்றால் நாம் எவ்வளவுக் கெவ்வளவு அகங்காரமே இல்லாமல் அடக்கத்துடன், அதே சமயத்தில் அன்புடனும் நடந்து கொள்கிறோமோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு குருவருள் அல்லது இறையருள் தானாகவே நம்மைத் தேடி வந்து நம்மை லக்ஷியத்தில் கூட்டி வைக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. ●

ஸ்ரீ பகவந்நாம போதேந்த்ர ஸரஸ்வதி ஸ்வாமிகள் அருளிச் செய்த ஸ்ரீ பகவந்நாமாம்ருத ரஸோதயம்

ஐகதீப்வர நாம கீர்த்தனம், மஹா புண்யத்தினாலேயே லபிக்கிறது வேறு எதனாலேயும் இது கிடைப்பது இல்லை. இந்த நாம கீர்த்தனம் எதிர்பாராமல் சொல்லுவது; முயற்சித்து சொல்லுவது என்று இரண்டு வகைப்படும். அவற்றில், எதிர்பாராமல் செய்யும் நாமகீர்த்தனத்திற்கு மஹாபுண்யம் காரணம் என்று ப்ரஹ்ம புராணத்தில் உத்தர காண்டத்தில் சொல்லப்படுகிறது. அதில் உள்ள ஒரு கதை இது.

ஒரு ப்ரஹ்மண இளம் விதவை, ப்ராமணன் அல்லாத ஒருவனை மோஹித்து, அவனுடன் வாழ்ந்து வந்தாள். அவள், மது பானம் செய்வது, மாமிசம் சாப்பிடுவது முதலிய தகாதவற்றையும் செய்யத் தொடங்கினாள். அவள், ஒரு நாள் இரவு, மது பானம் செய்துவிட்டு மாமிசம் சாப்பிட எண்ணம் கொண்டு, கொட்டிலில் கட்டியிருந்த பசுங்கன்றை ஆடு என்று நினைத்து கத்தியினால் வெட்டிக் கொன்றாள்.

நினைவு வந்த பிறகு, தான் கொன்றது பசுங்கன்று என்று தெரிந்ததும் பூர்வ புண்ய விசேஷத்தினால் 'சிவ சிவ' என்று சொல்லிவிட்டாள்.

“நிஹதம் க்ருஹமானீய ஞாத்வா கோவத்ஸமங்கனா ।
 ஞோ ஸிவ ஸிவேத்யாஹ கேனசித் புண்யகர்மணா ॥
 ஸிவேதி மங்களம் நாம யஸ்ய வாசி ப்ரவர்ததே ।
 ததா தஸ்யா ஸா நப்யந்தி மஹாபாதக கோடய: ॥
 கோடயோ ப்ரஹ்மஹத்யானாம் அகம்யாகமகோடய: ।
 ஸத்ய: ப்ரளயமாயாந்தி மஹாதேவேதி கீர்தனாத் ॥
 ஹரேதி த்வயக்ஷரம் நாம வ்யாஹரேன் மனுஜோ யதா ।
 ததா பரிஹரன் த்யேனம் பாதகானி மஹாந்த்யபி ॥
 புரா க்ருதானி புண்யானி யதி ஸந்தி மஹாத்மனாம் ।
 ததா ஸங்கீர்தனே சம்போ: மனீஷா ஜாயதே சுபா ॥”

(மங்களமான சிவ நாமம், யாருடைய வாக்கில் வருகிறதோ அவர் கருடைய கோடிக்கணக்கான மஹாபாதகங்கள் உடனே நாசமடைகின்றன. மஹாதேவ என்ற கீர்த்தனத்தால் கோடி ப்ரஹ்மஹத்தி பாபமும், கோடி பரஸ்தரீ ஸங்கம பாபமும் உடனே நாசமாகிறது. ஹர என்கிற

இரண்டு அக்ஷரம் வாயில் வந்ததுமே மஹா பாதகங்கள் அவனை விட்டு ஓடுகின்றன. பூர்வ புண்யங்கள் உள்ள மஹாத்மாக்களுக்கே சம்புவின் நாம கீர்த்தனத்தில் புத்தி உண்டாகும்.)

அந்த விதவை, பிறகு கோ மாம்சத்தை சாப்பிட்டுவிட்டு, பல நாட்கள் அவனுடன் வாழ்ந்து பிறகு இறந்து போனாள். யம கிங்கரர்கள் அவளை யமலோகம் கொண்டு வந்தனர். அவளைப் பற்றி சித்ரகுப்தன் யமனிடம் தெரிவிக்கலானாள்.

"இந்த ஜன்மத்தில் இவள் செய்த பாபம் மிகவும் கொடுமையானது. ஆயினும், இவளுக்கு நரக வாஸம் தகாது. ஏனெனில், இவள் பசுங்கன்றை கொன்றுவிட்டபோது, பூர்வ ஜன்ம புண்யத்தினால் 'சிவ சிவ' என்று சொல்லிவிட்டாள். பாபம் நீங்குவதற்கு சிவ நாமத்தை ஒரு தரம் சொன்னாலும் இவள் சிவபதத்தை அடையப் போவது நிச்சயம். ஆகவே, நரகம் இவளுக்கு உரித்தன்று' என்று சித்ரகுப்தன் சொன்னான்.

ஆனால், பசுங்கன்றைக் கொன்ற பிறகு 'சிவ சிவ' என்ற சொல்லியும், அதற்குப் பிறகு அந்த ஜன்மத்தில் செய்த பாபங்களுக்காக, இவள் மறுபடியும் பூலோகத்தில் சண்டாளியாகப் பிறந்து அந்த பாபங்களை அனுபவிக்கட்டும்" என்று தர்மராஜர் சொல்ல அவளை பூலோகத்தில் திரும்ப விட்டுவிட்டனர்.

பூர்வ ஜன்ம புண்ய பலன்களால் எதிர்பாராமல் சிவநாம கீர்த்தனம் செய்தாள் இவள். அதனலேயே அடுத்த பிறவியிலும் அளவு கடந்த புண்யமுண்டாயிற்று. அந்த புண்யத்தினால் நரகத்தைத் தாண்டி, சிவ கணங்களால் சிவலோகம் சேர்க்கப்பட்டாள்.

நாம கீர்த்தனம் செய்த இத்தகைய மனிதர்களை தான் விசாரிப்பதில்லை என்றார் தர்மராஜர். ●

முன் அட்டைப் படம் : மருதாநல்லூர் ஸ்ரீ ஸத்குரு ஸ்வாமிகள் மடாதிபதியுடன் ஸ்ரீ குருஜி சம்பாஷணை செய்யும் காட்சி.

ஸ்ரீ ஸத்குரு ஸ்வாமிகள் மடாதிபதி சமீபத்தில் ஸித்தியடைந்தார்.

பின் அட்டைப் படம் : ஸமீபத்தில் நடந்த 'ப்ரஸ்தான த்ரய பாஷ்ய ஸம்மேளன' வைபவத்தில் முசிறி தீக்ஷிதர் ப்ரஹ்மஸ்ரீ பி.எஸ். அனந்தநாராயண வாஜ்பேயி அவர்களை ஸ்ரீ குருஜி கௌரவிக்கிறார்.

ஸ்ரீ குருஜியிடம், பக்தர்கள் அவ்வப்பொழுது கேட்ட கேள்விகளும், அதற்கு ஸ்ரீ குருஜி அளித்த பதில்களும்

-தொடர்ச்சி

கேள்வி : சில சங்கங்களில், அநேகர்களுக்கு வெகு ஸுலபமாக, உடனே அவரவர்களுடைய இஷ்ட மூர்த்தி தெரிவதாகவும், அந்த மூர்த்திகளுடன் அவர்கள் பேசுவதாகவும் சொல்கிறார்களே? இது எப்படி?

ஸ்ரீ குருஜி : நம்முடைய ஸமீப காலத்தில், சாக்ஷாத் விஷ்ணுவின் அவதாரமாகவே தோன்றியவர், ஸ்ரீ ராமக்ருஷ்ண பரமஹம்ஸர். அவரே இறை காட்சியைப் பெற எவ்வளவு கடுமையாக ஸாதனைகள் செய்துள்ளார் என்பது அவரது சரித்திரத்தை படித்துப் பார்த்தால் புரிய வருகிறது. எல்லா மஹாத்மாக்களும் அவதார புருஷர்களே. ஆனாலும், அவர்கள் கடுமையான ஸாதனையின் மூலமாகவும், மிகப் பெரிய தியாகத்தின் மூலமாகவும் தான் இறைவனை அடைந்துள்ளார்கள். ஆகவே, இப்படி இவர்கள் சொல்வது போல் எல்லாம், அவ்வளவு ஸுலபமாக இறைவனுடன் பேச முடியாது. "இல்லை நாங்கள் இறைவனுடன் பேசுவது உண்மையே", என்று இவர்கள் சொன்னால், இவர்களுடன் பேசுவது இறைவனாக இருக்க முடியாது.

கேள்வி : வெளி தேசங்களில் கர்மாக்கள் (யாகங்கள், வேறாமங்கள் போன்றவை செய்வதால் பலன் வீளையுமா?

பதில் : வெளி தேசங்களில் சென்று கர்மாக்கள் செய்வதால் பலன் கிடைக்காதது மட்டும் இல்லை, விபரீத பலன்களே ஏற்படும். ஒரு க்ருஹத்தில், சமையல் செய்யும் இடம் என்பது தனியாக இருப்பது எப்படியோ, அது போல் இந்த பூமியின் கர்ம பூமியாக இருக்கிறது பாரத தேசம். வெளி நாடுகளில் சென்று தியானமோ, நாம ஜபமோ, பகவந் நாம கீர்த்தனமோ, இதிஹாஸ புராண ப்ரவசனங்களோ, உபன்யாஸங்களோ நிகழ்த்துவதில் தவறில்லை.

கேள்வி : ஸாதகர்கள், தங்கள் ஸாதனைகளிலிருந்து வழுவாமல் இருக்க எத்தகைய பாவனைகளை கைக் கொள்வது நல்லது?

பதில் : தான் உபாசனை செய்யும் குருவோ, இஷ்ட மூர்த்தியோ ஸதா ஸர்வ காலமும் தன் உடன் இருந்து வருவதாகவும், தாங்கள் செய்யும்

ஒவ்வொரு செயலையும் கவனித்து வருவதாகவும் அவர்கள் கைக் கொள்ளும் பாவனை நல்ல பலனை தரும்.

கேள்வி : இந்த உலகத்தில் உள்ளவர்கள் அனைவரும் செளக்யமாக இருக்க வேண்டுமானால் நாம் என்ன காரியம் செய்ய வேண்டும்?

பதில் : வேதத்தையும், ஸாதுக்களையும் ரக்ஷித்து வந்தால் தான், உலகில் உள்ள சர்வ ஜனங்களுக்கும் சேஷமம் ஏற்படும்.

கேள்வி : தியானத்தில் மனம் நன்றாக ஈடுபடுவதற்கு என்ன உபாயம் செய்ய வேண்டும்?

பதில் : எவ்வளவுக்கெவ்வளவு பேச்சைக் குறைத்து கொள்கின்றோமோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு மனது தியானத்தில் லயிக்கும். உபவாசமும் தியானத்திற்கு உதவும்.

கேள்வி : சிலர், ஒரு காரியம் செய்யலாமா வேண்டாமா என்பதற்கு திருவுளச் சீட்டு போட்டு பார்க்கிறார்களே, இப்படி பார்ப்பது சரியா?

பதில் : மிகவும் நல்ல கேள்வி, இதற்கு நீண்ட பதில் தேவை.

அநேக தெய்வீக புத்தகங்களில், "இறைவன் உங்கள் உள்ளிருந்து பேசுவதை நீங்கள் உணரலாம்; குருவோ, தெய்வமோ ஸர்வ வ்யாபியாக இருப்பதால் உங்களுடைய சந்தேஹங்களுக்கு அல்லது ப்ரச்சனைகளுக்கு, அவரிடமிருந்து பல விதத்தில் பதில் வரும்" என்றெல்லாம் படித்திருக்கலாம். இவையெல்லாம், உண்மையில்லையா என்றால் உண்மைதான். ஆனால், அவை எல்லாவற்றையும் சரியாக புரிந்து கொள்ள, நமக்கும் ஆன்மீகத்தில் ஒரு முன்னேறிய நிலை தேவை. நாம் சாதாரண நிலையில் இருக்கையில், நடக்கும் நிகழ்ச்சிகளை தவறுதலாக புரிந்து கொண்டோமானால் விபரீதம் தான் ஏற்படும். ஆகவே, இது மாதிரியான விஷயங்களில் எந்த கற்பனையும் ஆரம்ப காலங்களில் வளர்த்துக் கொள்ளாமல் இருப்பது நல்லது.

இன்னும் நன்றாக புரியும்படி சொல்லவேண்டுமானால், "ஒருவர், இறைவன் இருப்பது உண்மையானால், இப்பொழுதே மழை பெய்யட்டும்" என்கிறார். ஆனால் மழை பெய்யவில்லை. உடனே இறைவன் இருப்பது பொய்யாகிவிடுமா? ஆகவே, இதுபோல் ப்ரதிக்ளை செய்வதற்கு ஒரு யோக்யதை வேண்டும். சத்தியத்தின் மேல் ப்ரதிக்ளை செய்பவன் சத்ய நிஷ்டனாகவும், கற்பின் மேல் ப்ரதிக்ளை செய்பவன் கற்புக்கரசியாகவும், இறைவன் மேல் ப்ரதிக்ளை செய்பவன் உத்தம

பக்தனாகவும் இருக்க வேண்டும். அதுபோல், திருவுள சீட்டு போன்றவைகள் கூட ஆழ்ந்த பக்தர்களோ, உபாசகர்களோ போட்டுப் பார்ப்பதே நல்லது. ●

நாம ஸங்கீர்த்தனம்

ஸ்ரீ குருஜியின் ஆக்ஞையின் பேரில், நாம ஸங்கீர்த்தன குழு ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இந்தக் குழு, ஒவ்வொரு வீடாகச் சென்று "ஹரி நாம சங்கீர்த்தனம்" செய்ய சித்தமாக உள்ளது. இந்த நாம ஸங்கீர்த்தனத்தில்

*"ஹரே ராம ஹரே ராம ராம ராம ஹரே ஹரே
ஹரே க்ருஷ்ண ஹரே க்ருஷ்ண க்ருஷ்ண க்ருஷ்ண ஹரே ஹரே"*

என்னும் கலியை நாசம் செய்ய வல்லமை படைத்த மந்திரத்தை இரண்டு மணி நேரம் தொடர்ந்து ஐபிக்கப்படும். இதை எல்லா ஞாயிற்றுக் கிழமைகள், மற்றும் அரசாங்க விடுமுறை நாட்களில் காலை 9 மணி முதல் 11 வரை அல்லது மாலை 3 மணி முதல் 5 மணி வரை நடத்த தீர்மானிக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்த நாம சங்கீர்த்தனத்திற்கு வரும் குழுவிற்காக எந்த விதமான கட்டணமும் இல்லை. பிரசாத விநியோகமோ, பணச் செலவோ கிடையாது. இதில் ஸ்த்ரீகள், புருஷர்கள் அனைவரும் கலந்து கொள்ளலாம். அக்கம் பக்கத்து வீடுகளில் உள்ள தெரிந்தவர்களையும் கலந்து கொள்ளச் சொல்லலாம். இதனை ஏற்பாடு செய்தவர்களுக்கும் கலந்து கொண்டவர்களுக்கும் உள்ள எல்லா விதமான ப்ரச்சனைகளும் தீர்ந்து விடுவது ப்ரத்யக்ஷம்.

இந்த நாம கீர்த்தனம் தங்கள் வீடுகளில் செய்ய விருப்பம் உள்ளவர்கள், தங்களின் பெயர், முழு விலாசம், நடத்த விருப்பமுள்ள தேதி, நேரம் (காலை அல்லது மாலை) என்கிற விபரங்களை முன் கூட்டி கீழ்க்கண்ட முகவரிக்கு எழுதி அனுப்பவும்.

முகவரி :

குருஜி ஸ்ரீ முரளிதர ஸ்வாமிகள் மிஷன்
'ப்ரேமிக பவனம்',

24, நேதாஜி நகர், ஜாபர்கான் பேட்டை,
சென்னை-600 083.

ஸ்ரீமத் பாகவத மஹாத்மியம்

- சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி

கோகர்ணன், தன் சகோதரனுக்கு செய்ய வேண்டிய பிண்ட தானம், தர்ப்பணங்களை செய்த பிறகு, சில காலத்தில், தன்னுடைய பட்டினம் வந்து தன்னுடைய வீட்டின் திண்ணையில் அன்று ராத்திரி படுத்திருந்தான். அப்பொழுது, ப்ரேத ரூபியாயிருக்கும் துந்துகாரி, அவ்விடத்தில் படுத்து தூங்கக்கூடிய தன் பந்துவைப் பார்த்து, ஒரு சமயம் ஆடுபோலவும், மற்றொரு சமயம், யானை போலவும், எருமை போலவும், இந்திரன் போலவும், அக்னி போலவும், புருஷன் போலவும் பல வகையான ரூபத்தை எடுத்துக் கொண்டான். கோகர்ணன், அவனைப் பார்த்து, 'நீ யார்? ப்ரேதமா அல்லது பிசாசமா அல்லது ராக்ஷஸனா? துர்கதி அடைந்தவனாக தெரிகிறதே. எந்த காரணத்தினால் இதை அடைந்தாய்' என்று கேட்டான்.

இதைக் கேட்டு விடை சொல்ல முடியாமல், அழுது கொண்டு அது ஜாடை காட்டியது. அப்பொழுது கோகர்ணன் இரு கைகளில் ஜலம் எடுத்து ப்ரோஷித்தான். அதனால், அது தன்னுடைய பாபங்கள் விலகி பேசும் சக்தி கிடைத்து, விடை சொல்ல ஆரம்பித்தது. 'நான் உன்னுடைய ஸஹோதரன், எனக்கு துந்துகாரியென்று பெயர். நான் செய்த பாப கர்மங்களினால் ப்ராஹ்மண ஜன்மம் போய்விட்டது. அநேக பிராணிகளை ஹிம்ஸித்துத் தாஸிகளைப் போஷித்து வந்தேன்; கடைசியில் அவர்களாலேயே கொல்லப்பட்டேன். அதனால் ப்ரேத ஜன்மத்தை அடைந்து கஷ்டப்படுகிறேன். நீ எனக்கு பந்துவாகையால் என்னிடத்தில் தயை செய்து என்னைக் காப்பாற்று' என்றது.

அதனைக் கேட்ட கோகர்ணன், 'ஓ துந்துகாரியே! உனக்காக கயா கேஷத்ரத்தில் விதிப்படி பிண்டதானஞ் செய்தேன். அப்படியிருக்க உனக்கு ப்ரேதமாயிருக்கும் தன்மை ஏன் போகவில்லை? எனக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கிறதே. இனி நான் செய்ய வேண்டியதென்ன?' என்று கேட்டான். அதைக் கேட்ட அந்த ப்ரேதமானது, நூறு கயா ச்ரார்த்தம் செய்தாலும் என்னுடைய பாபம் நிவர்த்தியாகாது, ஆகையால் வேறு ஓர் உபாயத்தை யோசிக்க வேண்டும்' என்றது.

அதைக் கேட்டு கோகர்ணன், 'உன்னுடைய பாபங்கள் விலக்கத் தகுந்த உபாயத்தை ஆலோசித்து அதை அனுஷ்டிக்கிறேன். அது

வரையில் நீ கவலையற்றவனாக இரு' என்று சொல்லி விட்டு, ராத்திரி முழுவதும் அது விஷயமாக யோசித்தும், யாதொரு நிச்சயமும் தோன்றாதவனாயிருந்தான். காலையில், அந்தப் பட்டினத்திலிருக்கும் ஜனங்கள் எல்லோரும் தேசாந்திரத்திலிருந்து வந்த கோகர்ணனைப் பார்த்து, சேஷமம் விசாரித்தார்கள். கோகர்ணன், ராத்திரியில் நடந்த விஷயங்கள் எல்லாவற்றையும் அவர்களிடம் தெரிவித்தான்.

அவர்கள் யோசித்து ஒன்றும் தோன்றாமல், ஸூர்ய பகவானைக் கேட்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். உடனே கோகர்ணன் ஸூர்யனை ஸ்தோத்திரம் செய்து அவர் வேகத்தைத் தடுத்து விட்டான். அப்பொழுது ஸூர்ய பகவான் தீர்மானமாக, ஏழு நாட்களில் ஸ்ரீமத் பாகவதத்தைக் கேட்டால் ப்ரேதத்வம் நிவர்த்தியாகும் என்று அனுக்ரஹித்தார். அதனைக் கேட்டு கோகர்ணன், பாகவத கதையைப் படிப்பதற்கு முயற்சித்தான். அதனைக் கேட்பதற்காக பல தேசங்களிலிருந்தும், பல கிராமங்களிலிருந்தும் நொண்டிகள், கண்ணில்லாதவர்கள், ரோகிகள் ஆகிய இவர்கள் வந்தார்கள். இன்னும் அநேகம் பெரியோர்களும் கூடினார்கள்.

அவ்விடத்துக்கு அருகிலிருந்த ஏழு கணுக்களுள்ள ஒரு மூங்கிலில் வாயு சரீரத்தையுடைய அந்த ப்ரேதம், ஸ்ரீமத் பாகவதத்தைக் கேட்பதற்காக வந்து சேர்ந்தது. அப்பொழுது, கோகர்ணன் விஷ்ணு பக்தனாகிய ஒரு ப்ராஹ்மணரைக் கேட்பவராக வைத்துக் கொண்டு பாகவதக் கதையை வர்ணித்தார்.

முதல் நாள், கதை முடிந்தவுடன், அருகிலிருந்த மூங்கிலில் ஒரு கணு சப்தத்துடன், வெடித்ததுமின்றி ஏழாவது நாளில் ப்ரேதமானது தனது பூர்வ சரீரத்தைவிட்டு, மேகம் போலக் கருத்த திருமேனியுடன், பீதாம்பரம், கிரீடம், குண்டலம், துளஸீமாலை இவைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டு திவ்ய ரூபத்தையடைந்து, கோகர்ணனை நோக்கி 'ஓ சாதுவே, நான் உன் கருணையால் சேஷமத்தை அடைந்தேன். பாகவதம் கேட்டதால் என் பாபங்கள் நசிந்தன' என்று பாகவத சப்தாஹத்தினை சிலாகித்தது. இந்த சமயத்தில் விஷ்ணு தூதர்கள் வைகுண்டத்திலிருந்து விமானத்துடன் வந்தனர். எல்லோரும் பார்த்துக் கொண்டு இருக்கும் போதே, துந்துகாரி அவ்விமானத்தில் ஏறினான். அப்பொழுது, கோகர்ணன் விஷ்ணு தூதர்களை நோக்கி, 'ஓ விஷ்ணு தாஸர்களே, இவ்விடத்திலிருக்கும் எல்லா ஜனங்களும் ஸ்ரீமத் பாகவதக் கதையைக் கேட்டார்களே; ஆதலால் பலத்தில் பேதமுண்டாகக் காரணம் என்ன?' என்று வினவினான். அதனைக் கேட்ட ஹரி தாஸர்கள், 'ஓ ஸாதுவே, எல்லோரும் ஸ்ரவணமும், மனனமும் பண்ணினவர்களானாலும், இந்த

ப்ரேதமானது, ஸ்ரவணம் செய்தது போல் மற்றவர்கள் செய்யவில்லை. ஆகையால் தான் பலன் வேறாயிற்று. 'இது பலத்தைக் கொடுக்குமோ கொடாதோ என்று சந்தேஹப்பட்டு ஜபித்த மந்திரமும், பலவிடங்களில் மனதைச் செலுத்திக் கொண்டு செய்த ஜபமும், விஷ்ணு பக்தர்கள் இல்லாத தேசமும், பாத்ரமான ப்ராஹ்மணர்கள் இல்லாத ச்ரார்த்தமும், வேதாத்யயனஞ் செய்யாதவனுக்குக் கொடுத்த தானமும், அனாசாரமுள்ள குலமும் ஆகிய இவைகள் ப்ரயோஜன மற்றவைகள்.

குருவின் வார்த்தையில் நம்பிக்கையும், தன்னைத் தீனனாக நினைத்துக் கொள்வதும், மனதை அடக்கிக் கொள்வதும், கதையைக் கேட்பதில் ஸ்திரமான புத்தியும் ஆகிய இவைகளுடன் கதையைக் கேட்டால் தான், பலன் பூர்ணமாக கிடைக்கும். இன்னொரு தடவை இந்தக் கதையைக் கேட்டால் எல்லோருக்கும் வைகுண்டம் கிடைக்கும். ஓ கோகர்ணா! உனக்குப் பகவான் கோவிந்தர் கோலோகத்தைக் கொடுப்பார்' என்று சொல்லி வைகுண்டம் சென்றார்கள்.

பின்பு கோகர்ணன், ஆவணி மாதத்தில் மறுபடியும் பாகவத சப்தாஹ படனத்தை நடத்தினான். அவர்களும் கேட்டார்கள். கதை முடிந்தவுடன் அநேக விமானங்களுடன் பூமீமந் நாராயண மூர்த்தியே சந்தோஷத்துடன் நேரில் வந்து சங்கத்தை ஊதினார். பின் அவர் கோகர்ணனைக் கட்டிக் கொண்டு தமக்குச் சமமாக அவனைச் செய்து, மற்ற எல்லோர்களையும் விமானத்தில் வைத்துக் கொண்டு கோலோகம் சென்றார்.

ஸப்தாஹ யக்ஞத்தின் மஹிமை இப்பேர்ப்பட்டது. ஸப்தாஹ யக்ஞத்தால் கிடைக்கும் பலம் காற்று, ஜலம், இலை இவைகளைப் புஜித்து கடும் தபஸ் செய்வதாலும், யோகத்தாலும் அடைய முடியாதது. இந்த இதிஹாஸத்தை சித்ரகூட பர்வதத்திலிருக்கும் சாண்டில்ய மஹரிஷியும் படித்து பரமானந்தத்தையடைகிறார்.

இது மிகவும் பரிசுத்தமானது.

**“ப்ரஹ்ம ஹத்யாதி ஸகல பாப விநாசகம்
ஆத்ம தேவ சரித்ரேண அதி ப்ரஸித்தம்”**

பூமீமந் பாகவதம், கேட்ட மாத்திரத்தில் ப்ரஹ்ம ஹத்யாதி ஸகல பாபத்தையும் நிவர்த்திக்கக் கூடியது. இதனை நித்யம் பாராயணம் செய்வதால் பிறவா நிலையான மோக்ஷமும் கிடைக்கும். இந்த பாகவதமானது ஆத்ம தேவனுடைய சரித்ரத்தினால் மிகவும் ப்ரஸித்தமானது. ●

ஸ்ரீ குருஜியின் சம்பாஷணைகளிலிருந்து - 20

(பகவான் ஸ்ரீ ரமண மஹரிஷியின் அருணாசல அக்ஷர மண மாலை - ஸ்ரீ குருஜியின் உபன்யாஸத்திலிருந்து சில பகுதிகள் - தொடர்ச்சி)

எனையழித்திப்போ தெனைக் கலாவாஷீடில்
இதுவோ வாண்மை யருணாசலா

9

ஆத்ம விசாரம் செய்யும் பொழுது, சாதனையினால் நம் அகந்தை நாசமாகிறது. அது போல், சரணாகதியினாலும் நம் அகந்தையை நாசம் பண்ண முடியும். பகவான் ரமணர், தன்னுடைய வசனம்ருதத்தில் பல இடங்களில் சரணாகதியைப் பற்றி சொல்லியிருக்கிறார். உத்தமமான சரணாகதனின் நிலைமையும், ஒரு ஞானியின் நிலைமையும் ஒன்றாகவே இருக்கிறது.

நாம், ஒருவரிடம் சரணாகதி செய்த பிறகும், அப்படியே இருக்கிறோமே, நாம் செய்த சரணாகதி வாஸ்தவம் இல்லையா என்றால், இதற்குக் காரணம், நமக்கு அந்த அளவிற்கு உத்தமமான ஆர்த்தி இல்லை என்பதுதான். நம்முடைய சரணாகதி ஒரு சம்பிரதாயமாகத்தான் இருக்கிறது. உண்மையில், சரணாகதி என்பது ஒரு அனுஷ்டானம் இல்லை. நாம் சரணாகதி என்று ஒரு பணத்தொகையைக் கட்டிவிட்டு, எனக்கும் சரணாகதி ஆகிவிட்டது என்றால், இது ஒரு அனுஷ்டானமாக ஆகுமே தவிர, ஹ்ருதய பூர்வமான சரணாகதியாக ஆகாது. இது ஒரு காரணம். மேலும், நம்முடைய சரணாகதியை ஏற்றுக் கொள்கிறவர், ஒரு ஜீவன் முக்தராக இருக்க வேண்டும். அப்பேர்ப்பட்டவர், ஒரு ஜீவனை சரணாகதன் என்று ஏற்றுக் கொண்டபிறகு, அவர் சங்கல்பத்தினாலேயே அந்த ஜீவன் சரியாகி விடுவான். அவன் வாழ்க்கை, முழுவதுமாக மாறிவிடும். அதற்குப் பிறகு, அவனுடைய வாழ்க்கையை திருவருள் தான் நடத்தும். அவன் சங்கல்பம் ஒன்றும் செய்யாது போய்விடும்.

அதனால், பகவான் இந்த இடத்தில் 'எனையழித்திப்போ' என்று சொல்கிறார். 'அருணாசலா, நீ என்னுடைய ஜீவ பேதத்தை அழித்துவிடு. அவ்வாறு என்னை அழித்த பிறகு, என்னுடன் கலந்து விடு. நாம் இருவரும் அபின்னமாய் சேர்ந்திருப்போம்' என்கிறார். மேலும்,

'எனைக்கலவாவிடில் இதுவோ வாண்மை அருணாசலா'- உன்னுடைய பெளருஷம் இதுதானா? என வினவுகிறார். இது மிகவும் சுவாரஸ்யமாக இருக்கிறது.

எப்படியென்றால், இந்த ஸ்துதிகளில் பல இடத்தில், பகவானிடம் கெஞ்சுவது போல் இருக்கிறது. சில இடங்களில் மிரட்டுவது வருகிறது. சில பாடல்களில் தன்னுடைய இயலாமையைச் சொல்லி தவிப்பது போல் இருக்கிறது. மற்றும் பல பாடல்களில், தான் மிகவும் பாக்கியசாலி என்று சந்தோஷப்படுவதாக வருகிறது. இது எல்லா மஹாத்மாக்களின் க்ரந்தங்களிலும் காணப்படுகிறது.

ஆதி சங்கரர் எழுதிய விவேக சூடாமணியைப் பார்த்தால், சங்கரர் சொல்லும் போது, "ஆத்மா என்ற சப்தம் உன் காதில் விழுவதற்கே நீ சத கோடி ஜன்மாக்களில் புண்யம் செய்திருக்க வேண்டும்" என்று உத்ஸாஹப்படுத்துகிறார். 'மனுஷ்யத்வம், முமுக்ஷுத்வம் மஹா புருஷ சம்ஸ்ரயஹா', என்கிறார். மனித ஜன்மா கிடைப்பதற்கும் மோக்ஷத்திற்குப் போக வேண்டும் என்ற ஆசை ஏற்படுவதற்கும், அது சபலமாக வேண்டிய ஒரு மஹா புருஷனின் சங்கம் கூடுவதற்கும் பெரும் புண்ய பலன் தான் காரணம்' என்கிறார்.

இவ்வாறு உத்ஸாஹப்படுத்தின சங்கரர் பிறகு, 'நீ ஆத்மாவைப் பார்க்காவிட்டால் ஆத்ம ஹத்தி செய்து கொண்டதற்கு சமம்' என்கிறார். மனித வாழ்க்கை என்பது ஆத்ம தரிசனம் ஒன்றுக்காகவே என்பதால் அது அடையாமல் வாழ்க்கை வீணாவது என்பது நாம் ஆத்ம ஹத்தி செய்ததற்கு சமம் என்று சொல்கிறார். பிறகு சற்று கீழேயிறங்கி, 'நீ எப்பாடு பட்டாவது இந்த ஆத்மாவைப் பார்த்து விடேன்' என்று கெஞ்சுவதாக வருகிறது.

இது எப்படி இருக்கிறது என்றால், நமது வீட்டில் ஒரு குழந்தை இருக்கும். நமது லக்ஷியம் அந்தக் குழந்தை நன்றாக படிக்க வேண்டும் என்பதுதான். அதனால், அதற்குப் பாடம் சொல்லித் தரும்போது, 'நீ நன்றாகப் படித்தால், கலெக்டர் ஆகலாம்' என்று உத்ஸாஹப்படுத்துகிறோம். அது அப்படியும் படிக்கவில்லையெனில், 'படிக்கவில்லையென்றால் உதைப்பேன்' என்று மிரட்டுகிறோம். அதற்கும் அந்த குழந்தை மசியவில்லை என்றால், 'மிட்டாய் வாங்கித் தரேன், படிடா' என்று கெஞ்சி சொல்கிறோம். நம் லக்ஷியம், குழந்தை எப்படியாவது படிக்க வேண்டும் என்பது தான். அது போல், மஹாத்மாக்களின் லக்ஷியம் எவ்விதத்தினாலாவது நமக்கு ஞானம் ஏற்படாதா என்று இருப்பதால் இப்படி பலவிதமான பாவனைகளால் சொல்கின்றனர்.

இங்கு பகவானின் லக்ஷியம், நம்முடைய ஆதம் சாக்ஷாத்காரம் என்பதால் இவ்வாறு பிரார்த்தனைகளை அமைத்துள்ளார்.

'எனையழித்திப்போதெனைக் கலவாவிடில்' என்று சொல்லும் போது, என்னுடைய ஜீவ பேதத்தை அழித்து, என்னுடன் நீ கலந்து விட வேண்டும். உனக்கும் எனக்கும் எந்த வித்யாசமும் இருக்கக் கூடாது என்கிறார். இங்கு வித்தியாசம் என்று பகவான் சொல்வது சரீரத்தினால் தெரியக்கூடிய வித்தியாசம் இல்லை. சின்மயத்தில் இருவருக்கும் இருக்கக்கூடிய வித்தியாசம்.

எப்படியென்றால், சம காலத்தில் வாழும் ஞானிகள், ஜீவன் முக்தர்களிடையே சரீரத்தினால் தான் வித்தியாசம் இருக்கிறதே தவிர அவர்களின் அனுபவத்தில் அது இல்லை. அவர்களின் அனுபவம், ஞானம் முதலியன எல்லாம் ஒன்றாகவே காணப்படுகிறது. உபாதியினால் தான் பிரிவு என்பது ஏற்படுகிறது. ஆகாசம் எல்லா இடத்திலும் ஒன்றாகவே பரவி இருக்கிறது. ஆனாலும், பூமியில் ஒரு உபாதியை வைத்துக் கொண்டு, நாம் மைலாப்பூரிலிருந்து பார்க்கும் பொழுது, இது மைலாப்பூர் ஆகாசம் என்று சொல்கிறோம். சிதம்பரத்திற்குச் சென்றால் அது சிதம்பர ஆகாசம் என்கிறோம். ஆனால் ஆகாசம் ஒன்றுதானே.

அது போல், மஹாத்மாக்கள் சரீரத்தினால் வேறாக நமக்குக் காணப்பட்டாலும், அவர்கள் அனைவரும் ஐக்கிய பாவத்தினால் ஒன்றாகவேதான் இருக்கின்றனர். ஆக, இங்கு "எனையழித்திப்போ" என்பது சரீர சம்பந்தத்தைச் சொல்லவில்லை. 'ஜீவ பேதத்தை அழித்து என்னுடன் கலந்து நானும் நீயும் ஒன்றாக வேண்டும். அதாவது நான் ஜீவன் முக்தராக வேண்டும்' என்று சொல்கிறார்.

'எனைக் கலவாவிடில் - என்னுடன் ஐக்கியமாக விடில் இதுதான் உன்னுடைய பெளருஷமா? உன்னை அகிலாண்ட கோடி ப்ரஹ்மாண்ட நாயகன் என்றும், சர்வ சக்தன் என்றும் மஹா ப்ரபு என்று அனைவரும் கொண்டாடிச் சொல்கிறார்களே, அப்பேர்ப்பட்ட நீ இத்தனை புகழும், சக்தியும் இருந்தும், கேவலம் என்னுடைய ஜீவ பேதத்தை அழித்து என்னுடன் சேராவிட்டால் உனக்கு அந்த கீர்த்தி இருந்து என்ன பெருமை? இவ்வளவுதான் உன் பெளருஷமா - இதுவோ வாண்மை அருணாசலா?' என்று நயம்பட பாடுகிறார்.

-தொடரும்

தொகுப்பு : முரளிதர தாஸன்.

செய்திகள்

மார்ச் 1-ந் தேதி முதல் 7-ந் தேதி வரை

ஸ்ரீ குருஜி, பெங்களூர் ஸ்ரீ சங்கர மடத்தில் “பக்த விஜயம்” பற்றி உபன்யாசம் செய்தார்கள்.

மார்ச் 24-ந் தேதி

பங்குனி உத்திரத்தை முன்னிட்டு, ஸ்ரீ குருஜி, திருக்குடந்தை ஸ்ரீ ஆராவமுதப் பெருமாளுக்கு கல்யாண உத்ஸவம் நடத்தினார்கள்.

மார்ச் 29-ந் தேதி - அனுஷ நஷத்திரம்

மாதாந்திர ‘அத்வைத ஸித்தி’ - வாக்யார்த்த ஸதஸ், சென்னை ப்ரேமிக பவனத்தில் நடைபெற்றது.

நடக்க இருக்கும் நிகழ்ச்சிகள்

ஏப்ரல் - 14 தமிழ் வருஷப் பிறப்பு

சென்னை ப்ரேமிக பவனில் ‘பஞ்சாங்கப் படனம்’ நிகழ்த்தப்படும்.

ஏப்ரல் - 16 ஸ்ரீ ராம நவமி

உத்ஸவம் நடைபெறும்.

ஏப்ரல் - 22 சித்ரா பெளர்ணமி

ஏப்ரல் - 25 அனுஷ நஷத்திரம்

மாதாந்திர ‘அத்வைத ஸித்தி’ - வாக்யார்த்த ஸதஸ், சென்னை ப்ரேமிக பவனில் நடைபெறும்.

மங்களானி பவந்து

மதுரமுரளி

Registered as Newspaper in India

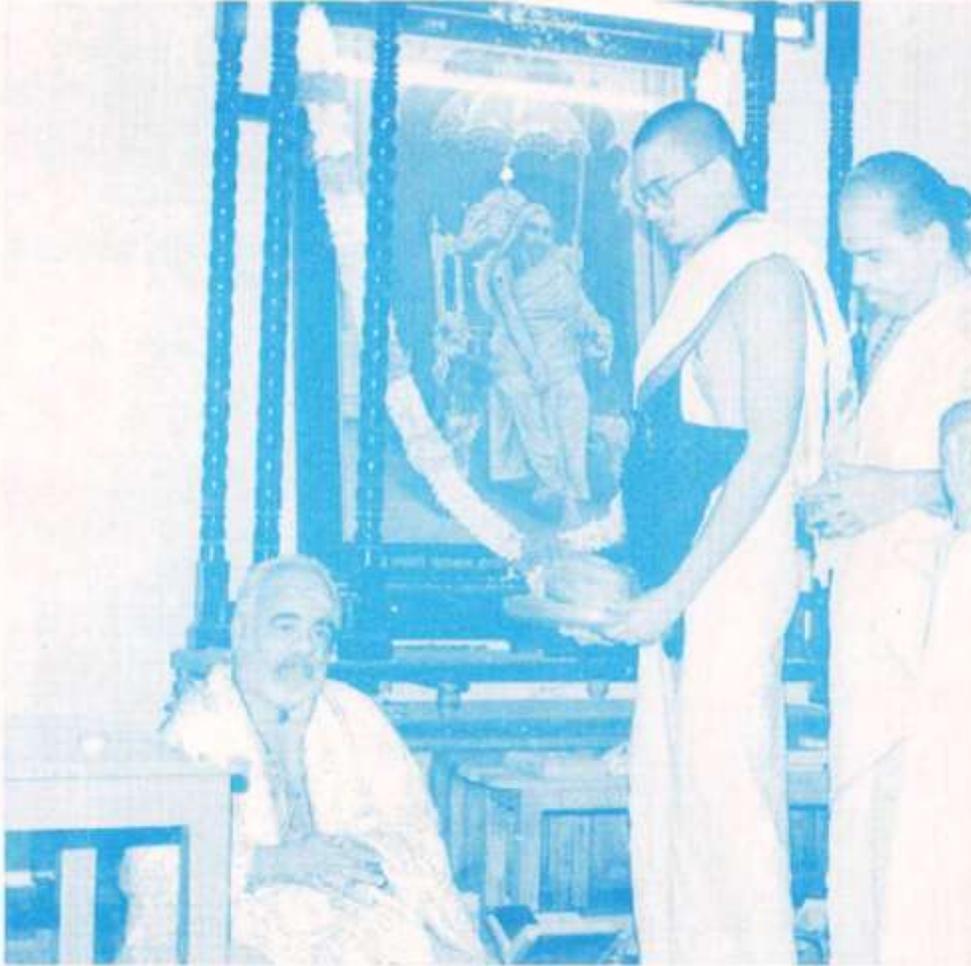
R. No. 62828/95
Single Copy Rs. 5/-

Regd. No. TN/MS/(S)/714
Annual Subs. Rs. 60/-

வேளா : 2

ஏப்ரல் 1997

காணம் : 9

Published by V. Sankaran on behalf of Guruji Sri Muralidhara Swamigal Mission, 24, Netaji Nagar, Jafferhanpet, Chennai 600 083 and Printed by Mrs. Sri Kalaivani of Sri Marulthy Laser Printers, 174, Peters Road, Chennai - 600 014. Editor : S. Sridhar